

Deși ne este greu să admitem, este toamnă... vara a trecut ca un vis parcă, și timpul pare că fuge din ce în ce mai grăbit. *Un prieten mi-a spus: "Nu sunt pregătit de școală, nici măcar nu știu ce zi este azi",* și deși nu puteam să mă regăsesc în cuvintele lui, amândoi tânjeam după același lucru: măcar un crâmpeli de vară, să-l închidem într-o casetă și să o ascundem de privirea curioșilor... să o deschidem atunci când ne este dor prea tare... Eu, eram pregătită de școală, eram pregătită pentru un nou început... vorbeam despre ea încă de acum vreo 2 luni, știam inclusiv ce să port în prima zi de școală, totul era aranjat și gândit de mult timp în mintea mea. Un nou liceu, noi colegi, noi profesori, noi materii, un nou "necunoscut" ce trebuia explorat, un nou impuls, și o nouă curiozitate. Și totuși ceva îmi spunea că trebuie să mă pregătesc pentru mai mult... Ralph Waldo Emerson spunea: *"Îți trimiți copilul la școală, dar colegii lui vor fi cei care îl vor educa."* Până la urmă, am văzut că nu e doar un nou liceu, cu noi colegi și profesori "perfecti" ci e un

„Căci Tu ești nădejdea mea, Doamne Dumnezeule! În Tine mă încred din tinerețea mea.”
Psalmi 71:5

Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Camelia Sabău
Tehnoredactare: Dan Matei

câmp de luptă pentru orice tânăr care este copil al Domnului. Biblia ne spune despre acest lucru în **Luca 10:3** *"Duceți-vă; iată, vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor."*, **Matei 10:16** *"Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți, dar, înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii."* Și încurajarea mea pentru orice copil, orice tânăr care urmează să intre în acest nou an școlar, în acest "câmp de razboi" se află în **Deuteronom 31:6** *"Întăriți-vă și îmbărbătați-vă! Nu vă temeți și nu vă înpăimântați de ei, căci Domnul Dumnezeu tău va merge El însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa."* Ce măreț e Dumnezeu nostru, și ce mare e puterea Lui. Sunt sigură că El va fi cu noi la fiecare pas, și când noi nu vom mai putea pași, El va fi cel care ne va lua în brațe. Așa că în această luptă pornim cu un alt gând, un gând de biruitori și anume **Matei 5:14** *"Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă."* Amin!

Mețac Anda

Anunțuri

Luni ora 18.00 Comitet (Plecare la Săliște)
Miercuri ora 18.00 **REÎNCEP REPETIȚIILE DE COR**

Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

„Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta mea, nu mă clatin.” Psalmi 16:8

An XV, Nr. 720 din 14 septembrie 2014

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

DUHUL LUI EUTIH

„Și un tânăr, numit Eutih, care ședea pe fereastră, a adormit de-a binelea în timpul lungii vorbiri a lui Pavel; biruit de somn, a căzut jos din catul al treilea și a fost ridicat mort.” (Faptele apostolilor 20:9)

Eutih a fost un tânăr pe care l-a omorât plictiseala și la propriu și la figurat.

Șansa lui nesperată a fost apostolul Pavel, care prin puterea nemărginită a Domnului l-a readus la viață, oferindu-i

posibilitatea să-și trăiască viața dintr-o perspectivă mult mai responsabilă.

Deși lucrurile acestea s-au întâmplat cu mult timp în urmă, istoria lui Eutih se multiplică în mii și mii de tineri care sunt conduși de duhul lui Eutih.

El a căzut de la etaj pentru că a adormit, acest lucru însemnând mai mult ca sigur că ceea ce se întâmpla acolo îl plictisea... de moarte.

Este adevărat că vorbirea lui Pavel a fost relativ lungă chiar și pentru timpul acela, de neacceptat în zilele noastre, dar pentru interlocutori era o ocazie nemai-pomenită ca să-l asculte pe marele apostol, de fapt și ultima dată când aveau să-l mai vadă în viață.

Eutih nu se deosebea deloc de marea majoritate a tinerilor, care nu manifestă o aplecare deosebită spre lucrurile spirituale. Există această mentalitate obtuză cum că interesul față de Dumnezeu, credință, spiritualitate și viața de apoi ar trebui să-i preocupe doar pe cei în vârstă, în general pe cei care sunt spre capătul drumului și sunt aproape să plece din lumea aceasta.

Tinerii consideră că a se concentra spre asemenea teme este pierdere de vreme, mai ales când lumea prezentă are de oferit atât de multe lucruri palpabile și incitante.

O astfel de atitudine are consecințe greu de cuantificat, deoarece pornește de la premise greșite în ceea ce privește nevoia

[Continuare pag. 2](#)

unei relații personale cu Dumnezeu.

Problema mântuirii sufletului nu este nicidecum doar o problemă de viitor, astfel încât să ne putem permite să o amânăm până spre finalul vieții. Fiecare tânăr are nevoie stringentă să priceapă că rezolvarea legăturii sale cu Dumnezeu privește trecutul, prezentul și viitorul. De fapt, viitorul veșnic este determinat de felul în care ne-am rezolvat trecutul și de modul în care ne trăim prezentul.

Până când tinerii nu vor înțelege că tema mântuirii și apoi a relației cu Dumnezeu este subiectul cel mai fierbinte care ar trebui să-i preocupe, vor rămâne în continuare plictisiți și apatici la aproape orice manifestare cu caracter religios.

Mânați de duhul lui Eutih, atâția tineri se lasă biruiți de somnul indiferenței față de lucrurile spirituale, poate cu o convingere mărunță cuibărită stinger unde va printr-un ungher al sufletului

tului că într-o zi, cândva, departe în viața lor, va veni și vremea unor astfel de preocupări.

Însă, din nefericire, timpul nu stă pe loc și nu așteaptă pe nimeni. Pe negândite te vei vedea ajungând la capătul vieții și îți vei da seama că în loc să-ți fi trăit viața, ai irosit-o fără nicio preocupare față de sufletul tău, marnat bezmetic, ca mulți alții de duhul lui Eutih.

Istoria lui Eutih se încheie cu un final fericit. Nu știm ce a făcut Eutih după ce s-a ridicat viu din locul în care tocmai își pierduse viața ca urmare a spiritului său plictisit. Tuturor ne-ar plăcea să credem că s-a ridicat cu duhul înnoit pentru totdeauna. Același lucru îl poți face și tu, renunțând definitiv la duhul plictiselii, apatiei, indiferenței și dezinteresului față de legătura cu Dumnezeu.

pastor Daniel Chereji

POVESTE... PENTRU COPII MICI ȘI MARI ȘI PENTRU CEI CE-AU UITAT SĂ MAI FIE COPII...

„Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos și care răspândește prin noi, în orice loc, mireasma cunoștinței Lui. ” (2 Corinteni 2:14)

Ce frumoase sunt zilele de septembrie, când soarele blând își revarsă razele strălucitoare... și ne-ncălzește,... și ne înviorează inima...

Pe alea din parc, bunica se plimba de mână cu nepoțica ei zglobie. Odată cu șerpuirea potecii se unduia și rondoul cu trandafiri, înfloriți a treia oară anul acesta... Le simțea mirosul fin și elegant... și privirile parcă-ți erau mângâiate de catifelarea bordo din petalele fiecărui trandafir...

- Ce frumoși sunt trandafirii!... și uite buni, ce albastru e cerul!

- Da... răspunse bunica meditativ... De un timp, se tot gândea cum ar putea să-și dea o frumoasă lecție de viață... cum ar putea folosi aceste momente să întipărească ceva important în mintea micuței care foarte curând va începe școala, va intra într-o nouă etapă a vieții ei.

- Buni... vezi norul acela? Puțin mai încolo... lângă norul mare care seamănă cu niște tufișuri... Cu ce ți se pare că seamănă?

- Oare vorbești de norul care seamănă cu o mână întinsă?

- Desigur! Vezi buni? Parcă e Mâna Domnului care vrea să

continuare din pagina 2

ne mângâie pe creștet... Nu ți se pare și ție?

- Vezi scumpo ce bun e Domnul cu noi? Vezi cum ne-a arătat și azi că ne iubește? Da, mâna Lui e deasupra creștetului nostru mereu... Și vocea bunicii se stinse parcă scaldată în picătura unei lacrimi...

- Buni... dar pot să rup numai un boboc de trandafir... Pot buni?... pot? Te rog!.. Și săgeți brune de rugăminți fierbinți se-ndreptau din ochii strălucitori ai fetiței spre chipul îngândurat al bunicii...

- Nu știu ce să zic... știți că n-avem voie să rupem flori din parc... Dar, de data aceasta te voi lăsa să rupi un trandafir... Ooo, scânteii de fericire se revărsau din ochișorii mici și mânuța dibace rupse ușor un mic bobocel catifelat, bordo, de trandafir tomnatic... și parcă în aceeași secundă se întinse ca un arc, dându-i-l cuceritor, bunicii...

- E pentru tine bunico!... Pentru că te iubesc!...

Simțea bunica acum, că e momentul lecției... Scăpă bobocelul de trandafir din mână iar pasul următor se nimeri a fi chiar în locul în care era floarea pe pavaj... și greutatea piciorului o strivi... iar în momentul următor se simțea o mireasmă fină și distinsă răspândindu-se în jur... și pe obraji trandafirii ai fetiței, se rostogoleau lacrimi mari, ca de cristal...

- Buni! ai călcat trandafirul... nu ți-a plăcut?!...

Măinile calde ale bunicii o cuprinseseră, s-a așezat cu fetița în brațe pe banca de pe alee, i-a șters lacrimile și a început

să-i povestească:

- Vezi? Noi, copiii lui Dumnezeu, suntem ca bobocii de trandafiri... creștem și noi,... și înflorim mângâiați de razele Soarelui... și cine știe în ce împrejurare se poate întâmpla să cădem... și să fim loviți... Ai simțit mireasma bobocelului zdrobit?

- Da... mireasa așa frumos... ca trandafirii... răspunse fetița.

- Vezi? Atunci când un copil de Dumnezeu este lovit, nedreptățit, el trebuie să aibă o reacție ca mireasma Trandafirului... Adică, niciodată nu trebuie să spună cuvinte urâte... întotdeauna trebuie să binecuvinteze... niciodată nu trebuie să blesteme... (1Petru3:19)

- Buni, niciodată nu-l voi uita pe acest bobocel... Îmi voi aminti că și eu trebuie să răspândesc o mireasmă frumoasă...

Și cu voce blândă, mângâind fetița pe creștet, sărutând-o pe obrăjori, îi povestea bunica în continuare cum e viața pe pământ pentru copiii de Dumnezeu... ce e bine să faci și ce nu trebuie să faci pentru că nu e demn de statutul lor și de Domnul lor...

A fost o dată ca niciodată ,... că de nu ar fi fost, nu s-ar fi povestit...

„Toți ar trebui să știm

Cine-I ISUS...

El e Crinul cel din vale

Și Luceafărul din zori

Trandafirul Sfânt din Saron

Toți ar trebui să știm....,

Camelia Sabău

